

LÓRINCZ P. GABRIELLA HÉTKÖZNAPOK

*Üres tekintete.
Hangját csak az angyalok
ismerik,
fénytelen szemeivel
talán még Őt is látja.
Sötét szobába zárta lelkét,
nem jut el hozzá szavam.
Neki apró csontja tekeredik,
bennem a gondolat...
Megérintem,
simítom arcát.
Nem moccan,
majd üvölt órákon át.
Szeretlek, gyermek.*

PANELBAN

*újabb papírdarab
új rím a régiek között
a szomszédban új lakó
még nem tudom
hogy érzi magát*

KÁTÉ

*Jégmező az ég,
fagyott a gondolat,
az éjjeli fény
a földre zuhan.
Örök bölcső ringatja
tökéletessé a tökéletlent,
ponttá egészülnek a kérdőjelek.
Egymást öleli a Teremtő,
s a teremtmény.*

APRÓ

*Eladó lélek,
újságban hirdetik.
Csak telefonszám,
árajánlat nincs.
Jaj szegény Gogol!
Eladó a test,
kicsit beteg, de még használható.
Tumor, ödéma, érlemeszesedés...
pár év talán.*

*Új Kor.
Olcsó hús,
híg lével.
Evolúció.*

RÁNC

*arcodon
ruhádon
cipődön ránc vagyok
a láncban szem vagyok
szemedben könny vagyok
könnyedben só vagyok*

*szorosan hozzád rozsdállódva
ölellek*